

Døds-Spring

til Hest fra Cirkus-Kuplen

**Sæsonens
største
Attraktion**

Drama af
Alfred Kjerulf

—
Iscenesat af
Schnedler Sørensen

Hovedpersonerne:

Grev Willy v. Rosenörn . . V. Psilander.
Skoleryttersken Mlle Doré . Fru Ræder
Danserinden Miss Evelyn . Jenny Roelsgaard
Cirkusdirektør Winge. . . . Aage Hertel
Gamle John, Tjener hos Greven Fr. Jacobsen
En Sagfører Fr. Christensen

Handlingen foregaar: i Forspillet paa
Grevskabet Rosenörn, i selve Stykket i
Hovedstaden, dels i „Cirkus Carino“, dels
paa et Artist-Hotel.

**Denne Sensations-Films
Hoved-Effekt:**

Grev Willy's ulykkelige **Spring
med Hesten fra Platformen
under Cirkus-Kuplen ned
i Manegens Savsmuld,**
overgaar i Realisme alt, hvad de
sidste Tidens virkningsfulde
Films-Dramaer har budt paa!

Og de stærkt gribende Optrin fra
Hotel-Branden — Grevens og
Danserindens dristige Flugt
henad den tynde Telefon-
traad og den unge
Kvindes Fald i
Rednings-
tæppet

spilles fortrinligt af Førsterangs Kunstnere.

1. Den skæbnesvangre
Meddelelse
2. „Jeg maa sælge Gaarden“
3. Auktionen
4. Farvel til Hjemmet
5. I Hovedstaden
6. Paa Artisthotellet
7. Det første Møde
8. To Forelskede
9. En Formiddagsprøve
10. Et vanskeligt Ridt
11. „Maa jeg prøve?“
12. Fælles Sympathi
13. Den forsmaaede Elsker
14. Hyggelige Timer
15. En Fredsforstyrrer
16. Atter en Skuffelse
17. „Vil De assistere mig ved
min Benefice?“
18. Grevens Løfte
19. Et flot Numer
20. De første Prøver
21. Det skal lykkes!
22. Beneficedagen
23. En hemmelig Visit
24. Direktørens Mistanke

25. En Overraskelse
26. Hotellet brænder!
27. En fortvivlet Kamp!
28. „Frels mig! Frels mig!“
29. „Giv hende en Plads!“
30. En ædelmodig lille Pige
31. Alene to!
32. Redning umulig!
33. En genial Idé
34. Paa Vej mod Frelsen
35. Mellem Himmel og Jord
36. Kræfterne svigter
37. Et uhyggeligt Fald
38. Paa den anden Side
39. Efter Katastrofen
40. „Naa, saaledes!“
41. Det gamle Venskab fornyes
42. „Jeg optræder ikke!“
43. Sorgen skal druknes!
44. „Naa, De er bange!“
45. En fortvivlet Beslutning
46. Den store Attraktion
47. „Lad gaa!“
48. Under Cirkus-Kuplen
49. Det sidste Signal
50. Paa Dødens Tærskel

Den unge Greve Willy von Rosenörn modtager en Dag den forfærdelige Meddelelse fra sin Bank, at en af hans Venner, en Grev von Printzen er rejst — eller, for at sige det rent ud, rømt — og at den Kaution, som Grev von Rosenörn i sit Hjertes Godhed har underskrevet, derfor er forfalden til øjeblikkelig Betaling.

Det er en meget stor Sum, det drejer sig om — en Sum, der skrives med 5 Nuller! Og der er ikke Tale om, at Grev Willy kan præstere saa mange kontante Penge.

Resultatet af denne Katastrofe bliver det, at Grev Willy maa sælge sin prægtige Ejendom, og sammen med sin gamle, tro Tjener, der ikke vil forlade ham i Ulykkens Stund, drager han paa den uhyggelige Auktionsdag til Hovedstaden. Denne unge Adelsmand, der hidtil har levet i Luksus og Komfort i et Herresædes høje Sale, tager nu ind paa et anden Klasses Hotel, roligt — eller — og med tilsyneladende Ligevægt i Sindet — afventende, hvad Fremtiden vil bringe.

Paa Hotellet bor paa samme Tid Størsteparten af den store „Circus Carino“s Personale. Ret længe varer det ikke, før Grev Willy — der altid har næret stærke hippologiske Interesser, og som fra sin Barndom har været en glimrende Rytter — gør Bekendtskab med

Direktør Winge og hans Primadonna, den statelige Skolerytterske Mlle Doré. Mademoiselles forførende Øjne har gjort det af med Grev Willys Hjertefred, og den franske Skønhed gengælder med aabenbar Varme den Tilbøjelighed, hun har vakt til Live hos den unge, adelige Charmeur — til stor Ærgrelse for Direktøren, hvis Elskerinde Mlle Doré er.

Saa optaget er Grev Willy af den smukke Skole-

I Hotellets Elevator, mens Flammerne raser udenfor.

rytterske, at han slet ikke lægger Mærke til en lille Danserinde, Miss Evelyn, hvis store, blaa Øjne troskyldigt følger ham, hvor han gaar og staar. Den lille Danserinde er dybt og inderlig forelsket i Greven og ser med Sorg, hvordan Mlle Doré faar mere og mere Magt over ham.

Snart hører Grev v. Rosenörn til „Circus Carino“s faste Stok.

Han stiller til alle Prøver i Circus, og til sidst er Manegelimet gaaet ham saaledes i Blodet, at han en-

Dag i et letsindigt Øjeblik lover Mlle Doré, at han vil assistere hende paa hendes Beneficeaften med et særlig farefuldt Nummer, som han har komponeret til Ære for hende:

Siddende paa sin Hest vil han paa en Platform lade sig hejse op under Circuskuplen, hvorefter han skal give Signal til at afbrænde et pragtfuldt Fyrværkeri omkring Hesten!

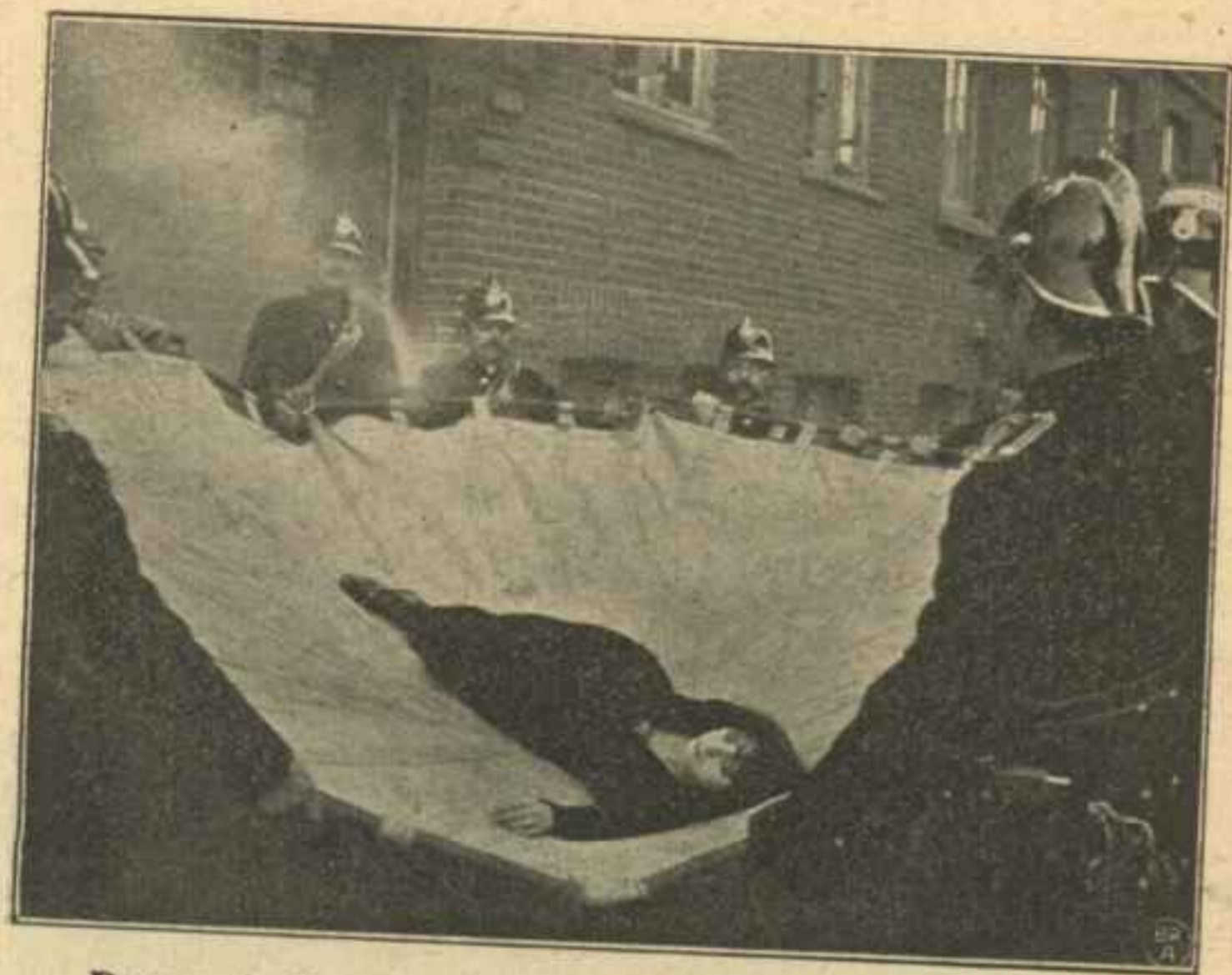

I Dødsfare.

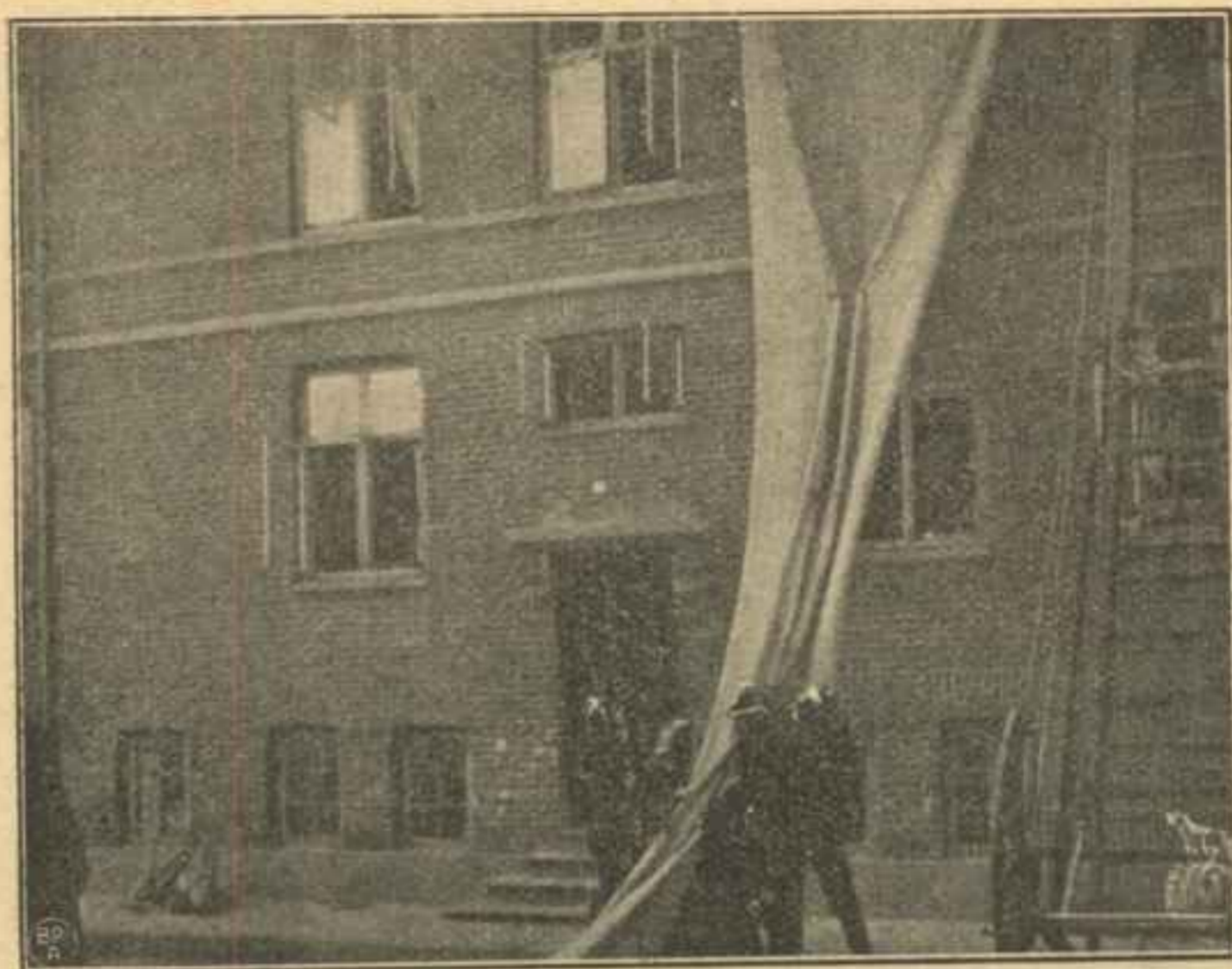
I mange Dage prøver han paa det vanskelige Nummer, men ingen Anstrengelse, den være sig nok saa svær, er for stor, naar det gælder om at behage Mlle Doré og vinde hendes Bifald.

Samme Eftermiddag, som Mlle Dorés Benefice skal finde Sted om Aftenen, besøger Grev Willy hende paa hendes Værelse, men Direktøren opdager det og trænger ind til hende for at kræve hende til Regnskab.

Paa samme Tid opstaar der paa en eller anden ufor-

Danserindens Nedstyrtning i Redningstæppet.

Redningssejlet i Virksomhed.

Frelst.

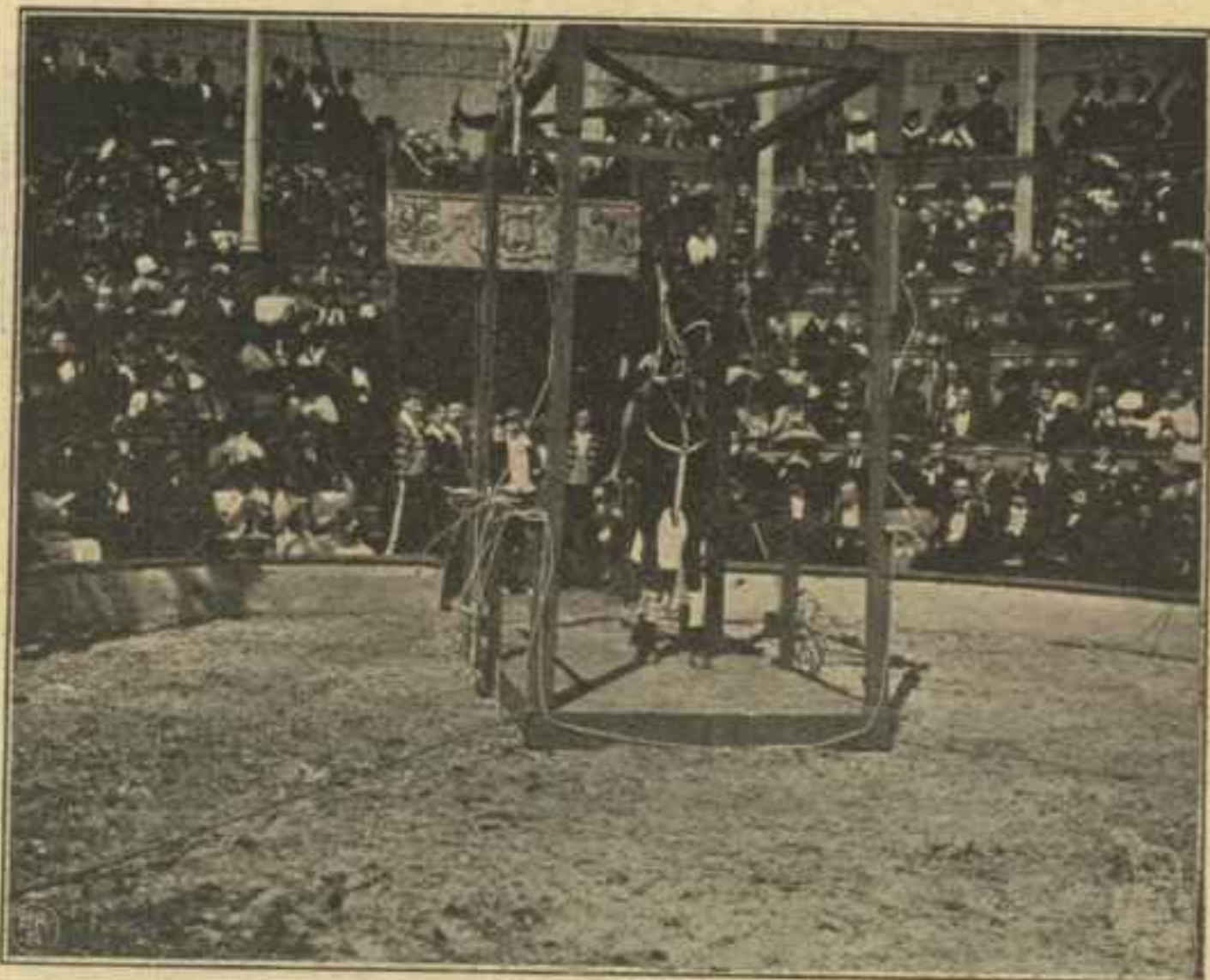

Mlle Doré haaner Greven og beskylder ham for Fejghed.

klarlig Maade Ild paa Hotellet, og i Løbet af et Øjeblik staar Hotellet i Flammer.

Direktøren og Miss Evelyn er — midt i den stigende Panik, der griber alle — velbeholdne naaet ind i Elevatoren, da Grev Willy og Mlle Doré kommer styrtende. Forgæves tigger og beder Mlle Doré om at slippe med — ingen har Lyst til at vige Pladsen.

Først da Miss Evelyn ser Grev Willys Fortvivlelse

Greven til Hest paa Platformen — rede til at hejses til Vejrs.

over ikke at kunne hjælpe Mlle Doré, overlader hun hende ædelmodigt sin Plads i Elevatoren og bliver alene tilbage i det brændende Hotel med Grev Willy.

— — Først i denne Stund gaar det op for ham, hvem det er, der i Virkeligheden elsker ham. — —

Forgæves søger de at slippe ned ad Trapperne . . . , alt Haab synes ude.

Da faar Grev Willy en Idé: de skal entre ud paa Taget og klatre op i Telefonstativet for ad denne Vej

at forsøge at naa over til den anden Side af Gaden. Dog — da Miss Evelyn, som først vover Forsøget, er naaet ud til midt paa Gaden, svigter Kræfterne hende, og hun styrter ned fra den svimlende Højde. Til alt Held opfanger Brandmændene hende i deres Redningsnæt, saa hun slipper fra det frygtelige Fald med Livet i Behold.

Grev Willy er det imidlertid lykkedes at naa over

I Manegen efter Rædselsspringet fra Cirkus-Kuplen.

til den anden Side af Gaden. Snart efter mødes han med Artisterne i Cirkuskaféen, men her bliver han tilfældigt Vidne til en meget fortrolig Scene mellem Direktøren og Mlle Doré. Han forstaar øjeblikkelig Situationen — forstaar, at hun, den franske Flane, aldrig har mént noget som helst med sine Kys og ømme Ord. Hendes Troløshed gør et stærkt Indtryk paa ham og bringer hans Sind ud af Ligevægt. For at døve sine triste Tanker søger han Stimulans paa Glassets Bund,

og han sværger paa, at han ikke vil optræde om Aftenen ved Mlle Dorés Benefice.

Det erfarer Beneficiantinden, og med ægte kvindelig Snedighed haaner hun ham, fordi han „ikke tør“ gaa op.

Det vil han dog ikke lade sidde paa sig!

Skønt han allerede er noget paavirket af de stærke Drikke, han har nydt, beslutter han sig allerede til at udføre det farlige Kunststykke.

I gode Hænder.

Forgæves anraaber Miss Evelyn og hans gamle Tjener ham om at lade være, men nu er han bleven trodsig. Han vil vise dem, at han ikke er bange.

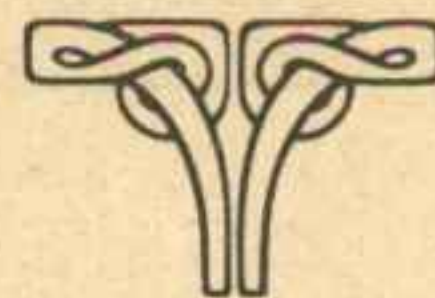
Alt gøres klar, og i den store Cirkus, der er fyldt til sidste Plads, er der saa tyst og tavst som i en Kirke, da Greven, siddende paa sin Hest, bliver hejst op under Kuplen. Langsomt og sikkert nærmer Platformen med den adelige Rytter sig Kuplen. Saa — nu er han der, helt højt oppe. Nu giver han Signal til at tænde Fyr-

værkeriet. Et Glimt — og hele Kuplen oplyses af susende Sole og knitrende Rakter... Men pludselig gaar der et Angstens Sus gennem det mægtige Rum.

Et Skrig sætter gennem Stilheden, og i Manegen ligger Grev Willy som en livløs Masse sammen med sin Hest, der i Faldet har brækket Halsen.

Mlle Doré stivner af Rædsel, da hun sér, hvad hun er Skyld i. Da hun forsøger at kaste sig over Greven, viser Miss Evelyn hende i retfærdig Harme tilbage. Hende, den lille stilfærdige Danserinde, bliver det, der nu sørger for, at Grev Willy bringes hjem. Han er nemlig sluppet fra Rædselsspringet med Livet i Behold, og nu — under hendes kærlige Pleje, vender hans Kræfter lidt efter lidt tilbage igen.

Da gaar det for Alvor op for ham, hvormeget den lille Miss Evelyn betyder for ham, og han betænker sig derfor heller ikke paa at slutte en Kærlighedens Pagt med sin opofrende Plejerske — en Pagt, der vil vare hele Livet.

*Filmen, saavel som dens Plakat og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af*

A/S Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.